

Enhedslistens gruppe her på Christiansborg, var kommet en lidt bedre høreelse. Men jeg kan konstatere, at det ikke er opnået ved valget her.

Kan hr. Per Clausen nævne bare ét sted, hvor undertegnede eller Venstre sagde, at disse arbejdspladser skulle flyttes til København? Jeg betragter nu også Jylland, Fyn og store dele af Sjælland som en del af staten Danmark, selv om vi jo mener, det er provinsen.

Kan hr. Per Clausen nævne, hvor undertegnede sagde, at de skulle flyttes fra provinsen til København? Nævn bare ét sted.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Meget tyder jo på, at det godt kan være, at min høreelse er svækket. Jeg kan i hvert fald ikke undskylde mig med, at jeg ikke kan forstå jysk, for så ville jeg have ført en dårlig tilværelse i Nordjylland i de sidste 50 år.

Jeg synes faktisk, at det gode her er, at Venstre og De Konservative tilsyneladende er enige om – og jeg tror såmænd heller ikke, at Dansk Folkeparti vil modsætte sig – at de her arbejdspladser skal være i provinsen. Det er jo vældig godt, for så kan ministeren sikkert også finde frem til en praktisk løsning på det problem.

Det næste, jeg vil sige, er, at jeg nu stadig væk synes, at det ville være langt det fornuftigste, hvis man sørgede for, at de her ansatte blev, sådan at de ikke bare var ét sted i provinsen, men var placeret tæt på de mennesker, som de skal arbejde sammen med. Jeg tror, og det tror jeg også er erfaringen mange steder, at man kommer længere – altså mange af de her ting er jo baseret på frivillige aftaler og den slags – hvis man er tæt på folk, taler dialekten og måske af samme grund ikke lider af dårlig høreelse.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja tak. Så er vi nået så langt, at det er fødevareministeren.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for de gode indlæg i debatten, som har fundet sted i dag. Lovforslaget er som bekendt en del af den samlede kommunalreform, hvad også visse har bemærket. For adskillige af de loves vedkommende, der foreslås ændret i forslaget, er der tale om konsekvensrettelser uden de store praktiske ændringer.

Målsætningerne i lovforslaget er de samme som for resten af reformpakken. Dermed mener jeg, at opgaverne også i dette lovforslag fordeles, så det er staten, der fastlægger de overordnede rammer, og kommunerne, der varetager de mere borgerrettede og borgernære opgaver, hvor det i høj grad er lokalkendskab, der tæller.

Regeringens målsætning med kommunalreformen er netop at styrke det lokale demokrati ved at skabe stærkere og mere bæredygtige kommuner ved at give dem flere opgaver. Dette giver sig bl.a. udtryk i, at det fremover vil være kommunerne, der får mulighed for at oprette jordkøbsnævn, og ikke regionsrådene. Det er nemlig kommunerne, der står for den fysiske planlægning, og ikke regionsrådene. Derfor foreslås også opgaver på fiskeriområdet samt opgaver i relation til natur- og miljøplanlægningen lagt ud til kommunerne.

Dernæst vil jeg gerne pege på fordelingen af arbejdsopgaver vedrørende tilskudsordningen miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger, som også har været oppe i debatten her. Administrationen af ordningen flyttes fra amterne til staten, og det fremgår eksplicit af aftalen om strukturreformen.

Derimod er det kommunerne, der skal stå for selve udpegningen af det, vi kalder SFL-områder, altså de særlig følsomme landbrugsområder, ligesom det er kommunerne, der skal varetage informationsopgaver og opsøgende arbejde i nærområderne for at søge at fremme indgåelsen af MVJ-aftaler, altså dem, vi kalder miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger. Så det er altså dem, der kommer til at søge at fremme selve indgåelsen af sådanne aftaler.

Lovforslaget vil medføre en mere smidig og ensartet administration af MVJ-ordningen, når opgavevaretagelsen samles i Fødevareministeriet og ikke som nu i 14 forskellige amter og i ministeriet. Det understøtter således også regeringens målsætning om en mere enkel offentlig sektor.

Jeg vil også nævne den særstatus, som Bornholms Regionskommune foreslås indrømmet. Det vil fremover være regionsrådene, der kan indstille ansøgning om støtte under den såkaldte artikel 33-ordning, ligesom de får mulighed for at bidrage til finansiering af Fællesskabsinitiativ LEADER+, som er et udviklingsprogram.

Bornholms Regionskommune vil med forslaget kunne vælge at blive sidestillet med de nye regioner, og muligheden skal ses som en anerkendelse af regionskommunens særlige kompe-